

[Aksel Møller.]

overlæg i denne sag? Er det det ærede medlem, som ikke ville medvirke til, at vi kom videre, eller er det det konservative folkeparti, der gjorde et forsøg på at komme videre? Vi har tilsagn om, at en importfriliste skal blive forelagt til forhandling med rigsdagens vareforsyningsudvalg, og at den skal være udsendt, såvidt jeg husker, inden 15. februar. Vi ved godt, at det ikke er mange penge, ministeren i øjeblikket tænker sig at sætte på den importfriliste, men det er jo en opgave for medlemmerne af rigsdagens vareforsyningsudvalg at overtale den højtærede minister til, når han kommer med sit forslag, at udvide det. Nu er han nødt til at komme med det, og han er nødt til at komme med det indenfor en ramme af mindst 35 mill. kr. Der ligger en opgave for det ærede medlem hr. Axel Kristensen i rigsdagens vareforsyningsudvalg i at prøve på at drive ministeren yderligere frem. Nu har vi i hvert fald fået sat det i gang.

Derimod er det rigtigt, at det, vi havde ønsket mest af alt, forenkling af erhvervslivets trængsler overfor vareforsyningsdirektoratets omlægning af større varegrupper, har vi kun fået et tilsagn om en overvejelse af. Vi har dog lov til at spørge om det, og det er sagt til os, at det vil blive forhandlet med erhvervene og med rigsdagens vareforsyningsudvalg.

Det glæder mig, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen ved at trække sit ændringsforslag i betænkningen tilbage og i stedet for stille et underændringsforslag dog ikke har berøvet sig den mulighed at kunne være med til at stemme for, at ekspropriationsbestemmelsen falder ud af vareforsyningsloven. Det opfatter jeg som et udtryk for, at det i alt fald er et slags tilløbsstykke, hvor vi vil være nogenlunde sikre på at få det ærede medlems ros for det, der finder sted på dette område, for så lidt som det er, opnår man dog mere, end hvis man holder sig udenfor.

Det er det ærede medlem hr. Axel Kristensens tanke, som har fundet udtryk i det ændringsforslag, som flertallet har stillet til formålsparagraffen. Det går jo ud på at pålægge ministeren, at han skal tilstræbe, at der skabes fornøden konkurrence gennem den importpolitik, der skal føres, ved at balancere forholdene mellem færdigvarer, råstoffer, halvfabrikata og investeringsgoder. Det er sat op af flertallet i formålsparagraffen. Det er ikke, fordi vi fra konservativ side — i alt fald har det ikke været vort motiv — har villet afsvække det ærede medlems inderste ønske på dette område,

men det er sat der, fordi det var sagligt urigtigt at placere det der, hvor det ærede medlem har foreslået og stadigvæk foreslår det placeret. Når det ærede medlem og hans parti nemlig vil have bestemmelsen om den fornødne konkurrence som afgørende moment for ministerens administration af vareforsyningsloven knyttet til § 4, betyder det, at det, der er den vigtigste opgave for vareforsyningsloven, nemlig at sikre landets forsyning med varer og sikre, at landets betalingsforhold til udlandet holdes i orden, må vige for dette nye hensyn, som det ærede medlem nu vil sætte op, hensynet til konkurrencen. Med ordet „skal“, altså at ministeren skal, således som dette ord anvendes i det ærede medlems forslag, vil konkurrencesynspunktet, ønsket om at importere for at skabe den fornødne konkurrence, blive hovedhensynet i loven, og de hensyn, der hidtil har været afgørende, trænges tilbage. Det vil vi fra konservativ side ikke kunne stemme for.

Jeg har lagt mærke til, at det ærede medlem og hans parti i det underændringsforslag, de stiller, vil give vareforsyningsudvalget en meget fremskudt stilling. Medens rigsdagens vareforsyningsudvalg ikke blev modtaget med altfor stor hjertelighed, da vi diskuterede det både den 8. januar 1947 og senere, så har jeg altså her et indtryk af, at det ærede medlem nu har forsonet sig med vareforsyningsudvalgets tilstedeværelse og nu vil tillægge det den overordentlige magt, at det skal være det udvalg, der er bestemmende med hensyn til kreditpolitikken overfor udlandet. Må jeg ikke sige om dette vareforsyningsudvalg, at det efterhånden er blevet det sted, hvor der tages ansvar. Det er heller ikke sådan, at den højtærede handelsminister alene har ansvaret for landets politik på dette område. Gang på gang har han forelagt forslag for og stillet spørgsmål til vareforsyningsudvalget, og vareforsyningsudvalget har taget stilling og har naturligvis også dermed løftet en del af ansvaret byrde fra den højtærede handelsminister ved at dele det med ham. Men det ville blive et aldeles overvældende ansvar, som udvalget ville komme til at påtage sig, hvis man nu skulle sætte sig hen og følge venstres synspunkter, der altså går ud på, at ministeren ikke skulle kunne disponere over valutareserver, ikke opsamle reserver, medmindre han havde vareforsyningsudvalgets tilslutning dertil. Den del af underændringsforslaget kan mit parti derfor ikke stemme for.

Jeg tror, at et afgørende argument for, at venstre har fremsat dette æn-